

Dragouni jsou pryč a Bohoušovi se stýská...

Autor: Jan Čech

Tak se nám zase českými kraji **prohnal konvoj válečné techniky** s označením US Army. Česká televize, centrum říšské propagandy, přinesla žánrový obrázek z této demonstrace síly: Mezi zaparkovanými obrněnými transportéry uličnický křepčil český premiér Bohuslav Sobotka a omlouval se našim americkým „ochráncům“ za to, že máme mnoho rozdělaných oprav na našich silnicích. To aby si američtí vojáci citliví na svou „image“ dali pozor a neuvázli někde, kde jim místní občané budou ukazovat **holé zadky**. Všem řečeným holým zadkům Sobotka neopomněl vzkázat, že v současném nestabilním světě nabývá členství ČR v NATO nejvyššího významu. Není nad to, když se úlisný pokrytec lísá k těm, kdo onu destabilizaci způsobili.

Kdo to tu vítá cizí žoldnéřské legie?

Náš ve všech politických směrech korektně blazeovaný premiér se při svém mediálním vystoupení na podporu konvoje doslova vrtěl jako naježený mopslík a jeho nejistý úsměv prozrazoval bezmeznou odevzdanost svým páníčkům a obráncům věčné a věčně nedostižné demokracie. Jeho úzký a doširoka roztažený ret prozrazoval rovněž bezkonečnou víru, že sladký pamlsk a odměna v podobě blahobytné zajištěnosti ho v budoucnosti nemine.

Do žánrové úplnosti uvítací scény zapadal i negroidní obličej uniformovaného důstojníka, který vylezl z obrněného transportéru a jako kosmopolitní velitel jednotky v žoldu nadnárodního gangsterského impéria v neskonale cizí anglické řeči pronesl, že snad stejně přátelsky, jak doufá, ho přivítají i v Polsku a v pobaltských státech. Oním přivítáním měl na mysli kromě podbízivých úklon českých politiků také hloučky zevlounů s dětmi, pro něž nahlédnutí do útrob válečných pojízdných monster znamenalo životní dobrodružství.

Jistý Jiří X. Doležal z českého bulvárního plátku Reflex se ovšem nad jiné „vítače“ spásné US Army vyznamenal, když ve svém **kolaborantsky rozjařeném článku** napsal: „Bez Američanů bychom jako národ už neexistovali.“ To je tedy bomba! Vskutku, kde by náš tisíciletý národ a všichni Slované dnes byli, nebýt sionistické železné pěsti útočící celé jedno století zpoza západního pobřeží Atlantského oceánu na všechna sebevědomá a dosud vnitřně nezávislá etnika odmítající splynutí s multikulturní a lidsky bezprizorní atlantskou říší. Posledním „homogenizujícím“ aktem sionistických médií patrně bude, že vymažou z mysli a paměti lidu kulturní dějiny všech světových národů.

Všem obdivovatelům americké nadutosti a anglosaské zabeđenosti nutno říci jedině: Dělejte

z Čechů anglosaské spříseženice, jak je vám libo, přesto navždy zůstanou Slovany a pro Západ anglosaskými raby. Naše krev velké slovanské rasy a rodová paměť nás váží k ruským předkům a ten, kdo podporuje tažení proti Rusku, sám nakonec padne na českém poli rukou západních kolonizátorů a zrádců.

Klausovi vstupují do velké politiky

Scénu velké české politiky v posledních dnech obohatily dvě výrazné osobnosti veřejného života: Zlatoústý Václav Klaus starší a křivoústý Václav Klaus mladší. Nelze pochybovat o zásluhách Klause-otce o začlenění českého národa a všeho jeho bohatství do transatlantické globální zahrádky liberálního trhu ve vlastnictví banksterů a vytěžované jejich intenzivním pěstěním. Klausův pevný libertariánský postoj na cestě k otevřené společnosti a individuální svobodě, zvláště pak otevřené pustošícímu vlivu nadnárodního kapitálu, doznal ovšem v průběhu let posun kamsi do konzervativních virů národoveckého hnutí a euroskepticizmu.

Jako zakládající člen nové Alternativy pro Českou republiku po vzoru stejnojmenné alternativy německé se nyní snaží o záchranu bílé rasy před barevnými vetřelci. Zřejmě se pokouší skloubit umění možného s uměním dostupného, čili jak nadále obhajovat rozhodující úlohu makroekonomických nástrojů řízení kapitalistického státu a nikým neregulovaného trhu (rozuměj plně v rukách tržních predátorů) vedle záchrany tradičních hodnot a sociálních pilířů rozumně fungující společnosti. Jinými slovy „kočkopes“, ani kočka ani pes, nebo také jak zajistit, aby jeden nepožral druhého v inkluzivním zvěřinci západní civilizace.

Křivoústý Václav Klaus – syn a náruživý pedagog se pro změnu rozhodl najít své místo politicky inspirativní osobnosti v řadách ODS. Rozprostírá se tak před námi rodinná liberálně konzervativní idylka přesvědčených demokratů. V ní syn představuje nadřazenost čistého rozumu nad pravými příčinami reálného dění a otec liberální zásadovost a demokracii profesora politické ekonomie. Problém je v tom, že ani selský rozum ani moderní vzdělání nemohou přelstít sílu diktátu bruselské administrativy EU. Při vhodné korekci obsahu i rétoriky se však mohou oba dobře doplňovat. Vydělají na tom jak Klausova rodina, tak správci německo-českého protektorátu. A hlavně, otrocká odevzdanost českého národa západním mocnostem bude zaručena, pokud někdo tajemný a opravdu mocný neřekne D.O.S.T. a Česká republika nevystoupí z EU i z NATO.

Babiš a jeho společnost Czechie s.r.o.

Andrej Babiš, jednatel dceřiné společnosti USA s budoucím firemním logem „Czechie“, se nestará o velkou politiku, protože má na starosti především politiku pro lidi, tedy zákonodárné spory o kuřácký či protikuřácký zákon, povinné školky, inkluzivní školství a jim podobné. Vedle všelidového a sociálně uvědomělého úsilí, jak od všech fyzických i právnických osob vybrat rovné daně do posledního zákonem stanoveného penny, projevuje dojemnou péči o zdraví lidu a jeho výkonnost. Tím ovšem Babišova politická i dějinná úloha končí.

V tandemu s Bohuslavem Sobotkou a jeho buldočím nohsledem Milanem Chovancem nyní

připravují veledůležitý zákon o dohledu nad internetem a zadržování či úplné likvidaci proruských propagandistických webů, a to dříve, než jim většina populace začne věřit. Inu na někoho to odpoutávání se veřejného mínění ze řetězu mediální manipulace a demagogie svalit musejí. Rovněž tak si musejí dokázat, že je v jejich moci ze lži učinit svědectví pravdy a pravdu alespoň po dobu jejich panování sprovodit ze světa. Nezbývá než věřit, že i těm nejtupějším a nejlínějším mozkům musí být už jasné, nakolik by se ruské administrativě podpora tak rozsáhlé a rozvětvené sítě podporovatelů Ruska a ctitelů Vladimíra Putina nepříjemně prodražila.

Nejlepší na neutěšeném stavu Slova a dobových symbolů v éteru evropského společenství je fakt, že poctivým duším stačí říkat prostou a všem zjevnou pravdu, aby získaly vděčné stoupence. To je dnes nesporná výhoda Ruska, protože ukazovat světu, jak se věci opravdu mají, ruskou administrativu nic nestojí, tedy kromě nenávisti, válečného štvání a sankcí stran všech zastíračů pravdy. Proto a jen proto musely být sankce EU proti Rusku prodlouženy o další rok, aby Rusko ke své buditelské úloze světového lídra nepřišlo tak snadno a levně.

Psáno pro Délský potápěč.